

РЕШЕНИЕ

№ 74

гр. Мездра, общ. Мездра, обл. Враца, 01.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МЕЗДРА, III-ТИ ГР. СЪСТАВ в публично заседание на първи септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Пенка П. Петрова

при участието на секретаря Мария Ив. Ганева
като разгледа докладваното от Пенка П. Петрова Гражданско дело № 20211450100748 по описа за 2021 година

И за да се произнесе взе предвид следното:

ИВ. ОГН. ИЛ. от гр.Мездра е предявил против Общинско предприятие „Чистота“ гр. Мездра, следните обективно съединени искиове: да бъде отменена като незаконосъобразна Заповед от 14.05.2021г на Управителя на ответното предприятие, с която е прекратено трудовото му правоотношение; да бъде възстановен на заеманата преди уволнението длъжност “шофьор“, както и да бъде осъден ответника да му заплати сумата от 5266,98лева, представляваща обезщетение по чл. 225 ал.1 КТ за времето през което е останал без работа вследствие на уволнението за периода от 14.05.2021г до 14.11.2021г, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на депозиране на исковата молба до окончателното ѝ изплащане. Претендират се и разноски

От ответното предприятие оспорват изцяло предявените искиове.

Исковите са с правно основание чл.344 ал.1 т.1,2 и 3 във вр. с чл.225 ал.1 КТ.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства.

Съдът, след като прецени становищата на пълномощниците на страните и събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната пълнота, намира за установено от фактическа страна следното: От приложения трудов договор № 05.01.043 от 15.01.2021 г. се установява, че ищецът е работил в ответното предприятие на длъжността „шофьор“. На 14.05.2021г. на ищеца е връчено Предизвестие № 1 от 14.05.2021г. и Заповед от 14.05.2021г. за прекратяване на трудовото правоотношение. От последната е видно, че трудовото правоотношение на ищеца е прекратено на основание чл.328 ал.1, т.5 КТ, считано от 14.05.2021г. Според изложеното в исковата молба атакуваната заповед е незаконосъобразна, тъй като не е мотивирана. Изтъква се, че неизлагането на мотиви в заповедта /или в друг документ/ не може да се преодолее чрез въвеждане на доводи и представяне на доказателства за липсващите качества за първи път в производството по трудовия спор,

защото като служител е поставен в неизвестност относно конкретните причини, предизвикали прекратяването на трудовото му правоотношение на основание чл.328 ал.1 т.5 КТ и е в невъзможност да организира защитата си пред съда.

Ищецът твърди, че след прекратяване на трудовото му правоотношение останал без работа, регистрирал се на борса по труда, като и към настоящия момент е безработен и не реализира доходи. В подкрепа на последните твърдения е представил копия от трудова си книжка и копие от регистрационна карта в Бюрото по труда в гр. Мездра.

От ответното дружество е изложено становище за неоснователност на предявените искове и е поискано от съда да ги отхвърли като такива. В отговора се твърди, че са спазени разпоредбите на КТ при прекратяване на трудовото правоотношение с ищеца на соченото в заповедта правно основание, тъй като в предизвестие №1/14.05.2021г. и в заповедта от 14.05.21г. като мотив и основание за издаването ѝ освен законовите текстове е записано „...и докладни записки”. Според ответника наличието или липсата на качествата не може да бъде измерено пряко. За тях може да се съди единствено по поведението на работника или служителя - неговите действия и бездействия и по получените резултати. В отговора са посочени три докладни от 10.05.2021г., 12.05.2021 г и от 13.05.2021г., изготвени от Р.С. С. - началник сектор „Механизация и автотранспорт“ за констатирано небрежно отношение към поверената на ищеца техника, като при един от случаите е повредена част от техническото оборудване. Небрежно поведение е констатирано и с КОНСТАТИВЕН ПРОТОКОЛ от 18.05.2021г. съставен от Р.С. С. Началник сектор „Механизация и автотранспорт“.

По отношение на иска по чл. 225 ал.1 КТ се посочва, че ищецът И. е предявил исковите си претенции за период от 14.05.2021 г. до 14.11.2021 г. до изтичане на шестия месец от тази дата, който според ответника е бъдещ дори към датата на приключване на съдебните прения, поради което оспорва иска и посочва, че такова обезщетение може да бъде присъдено само до датата на приключване на съдебното дирене. С отговора е направено възражение за прихващане на евентуално присъдената сума по чл. 225, ал.1 от КТ със сумите изплатени на ищеца като обезщетения по чл.220, ал.1 от КТ и чл.222, ал.1 от КТ, които обезщетения при отмяна на уволнението се явяват като неоснователно платени. С молба от 05.08.2021г е уточнено, че се иска прихващане с изплатеното обезщетение чл.220, ал.1 от КТ в размер на 3138,98лева. В съдебно заседание процесуалният представител на ищеца изразява становище за неоснователност на възражението за прихващане, тъй като съгласно т.5 от трудовия договор уговорения срок за предизвестие е 30 дни, при което следва, че размера за прихващането трябва да е в рамките на едно месечно брутно възнаграждение, тъй като за горницата над едномесечното обезщетение до пълния изплатен размер е приложима нормата на чл. 271 от КТ, съгласно която не подлежи на връщане и прихващане обезщетение, което е добросъвестно получено.

По делото са разпитани четирима свидетели: Д.К., Л. Ц. И., Р.С. С. и ****.

Св. Д.К. - сметосъбирач в ответното дружество. Твърди, че са работили с ищеца на един камион. Спомня си, че една сутрин по време на работа забелязал, че една външна задна лява гума била мека и казал на ищеца. Той се обадил на Румен, който е пряк началник и след това изпълнили казаното от него да се приберат в гаража, а после отишли на сервиз във

Враца, където им казали, че гумата е спукана и е за подмяна. По разпореждане на прекия н-к се върнали в гаража и натоварили гуми и се върнали пак във Враца. Твърди също, че друга сутрин видял, че от хидравличната бутилка, с която вдигат крика тече масло и казал на Ивайло. Той се обадил на началника Румен, а той му казал да сипва масло и да излиза да кара. Не е виждал Ивайло умишлено да уврежда нещо по камиона. Според него камиона е на около 20-30 години и често има повреди.

Св. Л. И. - бивш работник в ответното предприятие твърди, че е работил като сметосъбирач на една машина с ищеца. Според него една сутрин като вдигали кофите видели, че тече масло. Казали на Ивайло и той се обадил на началника. Като се върнали в гаража началникът им казал да доливат масло и да продължават да работят. Свидетелят си спомня, тъй като през целия ден целия бил в масло. Спомня си също и за случай, при който отишли в депото, за да изсипят боклука, но бурето не искало да се върти и съответно не можело да се изсипе боклука. След обаждане на Ивайло до началника, върнали камиона пълен с боклука в гаража.

Св. Р.С. - н-к сектор „Механизация и автотранспорт“ в ответното предприятие. Според него ищецът в началото, когато започнал работа, работил много добре и отговорно, но впоследствие започнал да има небрежно отношение към камиона и техниката, която му беше поверена. Според него шофьора следва да следи състоянието на техниката, на маслото. Устно и писмено докладвал на управителя за нередностите в началото на м. май 2021 г. Спомня си, че един петък видял ищеца да влиза в гаража с меки гуми. Тогава му казал да ги напumpa, но той не го е направил и направо е излязъл в понеделник с меките гуми, в резултата на което двете гуми на камиона са спукани, а същите до петък били здрави. Друг случай Ивайло влязъл в гаража, като влачел цялата система за повдигане на кофите. Едната бутилка била строшена в следствие на това негово отношение. Свидетелят потвърждава, че представените по делото докладни и констативен протокол са изготвени и подписани от него. Според него при хидравличната система няма такава повреда, при която да падне системата на земята. Ако няма масло, то ще спре работата на самата система, но няма да падне на земята. Свидетелят твърди, че в предприятието има техническо лице, което проверява сутрин колите и на пътния лист отразява, че колата е технически изрядна. Твърди, че ищецът е отказал да му даде обяснения за станалото и не поискал да се запознае с докладните и протокола.

Св. А.М. - работи като механик в ОП Чистотата – Мездра. И според този свидетел в началото Ивайло си вършел работата добре, но после малко немърливо се отнасял към техниката. Един от случаите е с меките гуми, а другия е когато се прибрал с влачещ се механизъм за повдигане на кофите. Този механизъм трябва да се заключи, за да не пада, но той не го е бил заключил. Бурето трябвало да го гресира, но той не го е смазал и на следващия ден като отишъл на сметището то блокирало. Твърди, че преглежда колите вечерта. Имат книга, в която отразяват извършените ремонти. Пътните листове ги разписва сутрин, преди да тръгнат на работа. Твърди, че случаите, за които говори, колата е излязла в изправност от гаража.

От страна на ответника е представен фиш за м. май 2021г, от който се установява, че

на ищеца е изплатено обезщетение по чл. 220 ал.1 КТ в размер на 2568,26лева и обезщетение чл.224 ал.1 КТ в размер на 570,72лева. В представената ведомост, изготвена от Банка ДСК е видно, че по банковата сметка на ищеца е преведена сумата от 2693,46лева, която сума е отразена във фиша за плащане след извършените преводи на отчисленията за социално, и здравно осигуряване, данък общ доход и наложените запори. В представения от ищеца фиш за м.април 2021г е видно, че начисленото възнаграждение на ищеца за м. април 2021г е в размер на 877,83лева.

При така установеното от към фактическа страна, съдът прави следните правни изводи: Не се спори по делото, а и от събраните в хода на производството писмени доказателства се установи, че между страните е съществувало трудово правоотношение, като ищецът е заемал длъжността „шофьор“ от 15.01.2021г. Безспорно също така е обстоятелството, че трудовият договор е прекратен със Заповед от 14.05.2021г., която е оспорена от ищеца като незаконосъобразна. При оспорване на заповедта за прекратяване на трудово правоотношение, работодателят носи тежестта да проведе пълно и главно доказване на законосъобразността на прекратяването на трудовото правоотношение на посоченото в заповедта основание. Това задължение е указано на ответното дружество с изготвения по делото доклад по чл.146 ГПК.

В атакуваната заповед трудовото правоотношение с ищеца е прекратено на основание чл.328, ал.1, т.5 КТ. За да бъде законно уволнението на основание чл. 328, ал. 1, т. 5 от Кодекса на труда – поради липса на качества на работника/служителя за ефективно изпълнение на работата е необходимо актът, с който трудовото правоотношение се прекратява, да бъде мотивиран, като бъде посочено какви конкретно качества липсват на работника за ефективно изпълнение на работата. Съгласно дадените задължителни указания с т. 3 от Тълкувателно решение № 4 от 01.02.2021 г. на ВКС по тълк. д. № 4/2017 г., ОСГК, работодателят следва да посочи фактическото основание в заповедта за прекратяване на трудовия договор по чл. 328, ал. 1, т. 5 КТ. В случая нито в предизвестието, нито в заповедта са посочени кои конкретни качества липсват на ищеца.

При основанието за уволнение по чл. 328, ал. 1, т. 5 от КТ, а именно липса на качества за ефективно изпълнение на възложената работа се касае за обективно, безвиновно и трайно състояние на липса на качества. Необходимите за изпълнението на длъжността качества трябва да се извеждат от съответната длъжностна характеристика, а липсата им да е довела до неизпълнение на конкретни трудови задължения. Следователно наличието или липсата на това основание за уволнение би могло да се установи единствено в случай, че предизвестието и заповедта са мотивирани. В случая не би имало пречка, дори тези качества да не са посочени в предизвестието, или със заповедта, с която прекратяването е извършено, същите да бяха посочени в отделен документ, съставен от работодателя и различен от предизвестието и заповедта за уволнение, които да са доведени до знанието на работника, ведно с връченото му предизвестие, респ. заповед, като това би довело до саниране липсата на мотиви в самото предизвестие.

Ответникът твърди ищеца да е уволнен поради небрежно отношение, което е констатирано с докладни записки, които са вписани в заповедта за уволнение и са

представени по делото. По делото липсват каквито и да било доказателства, че преди уволнението ищецът е запознат с тези докладни записки. Единствено съставителят на същите, разпитан като свидетел твърди, че ищецът му е отказал да даде обяснения за станалото, дори не е поискал да се запознае с тях и с констативния протокол. Твърденията на този свидетел не се подкрепят с други доказателства. Следва да се посочи още, че констативния протокол е съставен на 18.05.2021г, което е след прекратяване на трудовото правоотношение и няма как ищеца да е бил запознат с него преди уволнението.

По делото липсва документ, в който работодателят е извършил преценка на липсващите качества на работника за изпълнение за възложените му задължения. В самите докладни са изложени само факти, констатирани от изготвилите ги Р.С.. Върху същите има резолюция на управителя на ответното предприятие, че е запознат с тях, но липсват данни за извършена преценка. При това положение съдът приема, че представените докладни са писмени доказателства, изготвени от служители на ответника, без достоверна дата, за които няма доказателства да са връчени на ищеца и които ползват съставилото ги лице.

С оглед на гореизложеното съдът приема, че заповедта не е мотивирана и липсва документ, връчен на ищеца, в който са описани липсващите му качества, поради което само на това основание заповедта се явява незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

Искът по чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност също следва да се уважи като обусловен от уважаването на този за отмяна на заповедта за прекратяване на ТПО.

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ, вр. с чл. 225 от КТ съдът намира следното: фактическият състав включва на първо място незаконно уволнение, претърпени вреди от оставането без работа и причинна връзка между тях. При кумулативното наличие на посочените елементи, какъвто е настоящият случай, се поражда правото на обезщетение за не повече от 6 месеца. От представената трудова книжка и регистрационна карта се установява, че работникът е останал без работа, в следствие на незаконосъобразното прекратяване на правоотношението, поради което искът следва да бъде уважен съобразно чл. 225, ал. 1 КТ за изтеклия период до приключване на съдебното дирене в съдебното заседание, проведено на 01.09.2021г. Размерът на последното брутно трудово възнаграждение, съгласно чл. 228 КТ, възлиза на 877,83 лв., видно от представения фиш за м.април 2021г. Ето защо, съдът намира, че искът е основателен и доказан до сумата от 3093,31лева, като в останалата част до пълния размер от 5266,98лева се явява неоснователен и недоказан. На ищеца следва да се присъди законната лихва върху тази сума от подаване на исковата молба – 10.06.2021 г. до окончателното плащане, тъй като вземането е лихвоносно, исковата молба има характер на покана и лихва е претендирана.

Ответникът, чрез процесуалния си представител е направил правопогасяващо възражение за прихващане, което е направено своевременно с отговора по чл.131 ГПК, което съдът следва да обсъди.

Според установената от ВКС съдебна практика възражението за прихващане, което е надлежно упражнено от работодателя, може да се уважи безусловно, само между обезщетение при незаконно уволнение /чл.225, ал.1 от КТ/ и обезщетение при уволнение

поради неспазен срок на предизвестие /чл.220,ал.1/КТ. Компенсацията е допустима, тъй като двете вземания обезщетяват една и съща по естеството си вреда на уволнение / оставане на уволнения без работа/ и с отмяна на уволнителната заповед и възстановяването на трудовото правоотношение между страните е отпаднало основанието, на което е изплатено обезщетението за неспазено предизвестие. От приетите по делото доказателства се установи, че работодателят е начислил на ищеца обезщетение по чл.220 КТ в брутен размер от 2568,26лв. Същото видно от представената ведомост от банка ДСК е изплатено на ищеца заедно с другите дължими плащания след приспадане на дължимите вноски за социално и здравно осигуряване и платен данък общ доход.

В съдебно заседание процесуалният представител на ищеца оспорва правото на ответника на прихващане със сумата над 877,83лв, което е едномесечния размер на обезщетението, така както е предвидено в т. 5 на трудовия договор. Действително не подлежат на връщане сумите от трудово възнаграждение и обезщетения по ТПО, когато те са изплатени неправилно, ако работникът или служителят е бил добросъвестен. Това означава, че основанието за плащане трябва да е липсвало още в момента на извършването му /начална липса на основание/, а работникът или служителят да не е знаел за него. Последващото отпадане на основанието няма отношение към добросъвестността по смисъла на чл. 271, ал. 1 КТ, защото не може да се отнесе към момента на получаването на сумата. Като се има предвид така установеното по делото и посоченото от самия ищец, че полагащото му обезщетение е за 30 дни съгласно трудовия договор, съдът не приема доводите за добросъвестност на същия при получаване на сумата, поради което не е налице хипотезата на член 271, ал. 1 от КТ .

При тези доказателства възражението за прихващане между обезщетението за незаконно уволнение по чл.225, ал.1 от КТ и обезщетението при уволнение поради неспазен срок на предизвестие по чл.220, ал.1 от КТ следва да се уважи. Следователно от сумата 3093,31 лв. /брутни/, която се явява обезщетение по чл.225, ал.1 от КТ е правилно и законосъобразно да се приспадне сумата от 2568,26 лв. /брутни/, като сумата, която следва да получи ищецът е в размер на 524,05 лв. Искът за сумата над 524,05 лв. до предявената 3093,31 следва да се отхвърли, като погасен чрез прихващане.

Възражението за прихващане на обезщетението по чл.225, ал.1/КТ с изплатено от работодателя на ищеца обезщетение по чл.224, ал.1 от КТ за неползван платен отпуск е неоснователно. По естеството си последното е заместител на непользвания от уволненото лице платен годишен отпуск за периода преди уволнението, но заплащането му не е обусловено от неговата правомерност. Със заплащането на обезщетението по чл.224, ал.1 от КТ правото на работника реално да ползва отпуска, за който му е изплатено се погасява, поради което и при евентуалното му завръщане на работа, той не може да го ползва. Ето затова с отмяната на уволнението като незаконно, изплатената сума не подлежи на връщане, а от там липсва активно вземане по компенсацията от работодателя, годно за прихващане с обезщетението по чл.225, ал.1 от КТ.

При този изход от делото на основание чл. 78 ал.1 ГПК ще следва ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца направените деловодни разноски съразмерно с уважената част от исквете. В случая два от исквете са изцяло уважени и един е уважен частично на 10 %, т.е. общо уважената част от предявените искове е 70%, в който размер следва да се уважи и

претенцията за разноси или в случая в размер на 490,00лева.

На основание чл.78 ал.3 ГПК на ответника се следват разноси съразмерно с отхвърлената част от искове. Направените от ответника разноси съгласно представения списък възлизат на сумата от 1250лева - платено адвокатско възнаграждение. Процесуалният представител на ищеца е направил възражение за прекомерност на платеното адвокатско възнаграждение. В случая съгласно чл. 7 ал.1 т.1 от Наредба №1 от 09.03.2004г за минималните адвокатски възнаграждения, по дела за отмяна на уволнение и възстановяване на работа адвокатско възнаграждение е не по-малко от размера на минималната за страната работна заплата или в конкретния случай 650лева. За претендираното обезщетение по чл. 225 ал.1 КТ в размер на 5266,98лева минималното адвокатско възнаграждение съгласно чл.7 ал.2 т.3 от Наредба №1 е в размер на 580,00лева за сумата от 5000лева плюс 5% за горницата над 5000лева или общо 593,35лева. За всички предявени искове минималното адвокатско възнаграждение е в размер на 1243,35лева, т.е. договореното възнаграждение е едва с 6,65 лева над минималния размер, поради което съдът приема възражението за прекомерност за неоснователно. При това положение на ответника следва да бъдат присъдени разноси съразмерно на отхвърлените 30% от исквите претенции или в случая в размер на 375,00лева.

На основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, вр. с чл. 3 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, по сметка на МРС държавна такса върху уважените искове в размер на 150,00 лева, от които по иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ – 50 лева, по иска по чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ- 50 лева и 50,00 лева ДТ по иска по чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ.

Водим от гореизложеното съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА уволнението на ИВ. ОГН. ИЛ., с ЕГН *****, за незаконно и **ОТМЕНЯ** Заповед от 14.05.2021г на Управителя на ответното Общинско предприятие „Чистота“ гр. Мездра, с БУЛСТАТ: 0001933710300, с която е прекратено трудовото правоотношение на ИВ. ОГН. ИЛ. на основание чл.328 ал.1, т.5 във връзка с чл.326 ал.2 КТ.

ВЪЗСТАНОВЯВА ИВ. ОГН. ИЛ. на заеманата преди уволнението длъжност „Шофьор“ в Общинско предприятие „Чистота“ гр. Мездра

ОСЪЖДА Общинско предприятие „Чистота“ гр. Мездра, с БУЛСТАТ: 0001933710300, да заплати на ИВ. ОГН. ИЛ., с ЕГН *****, **сумата от 524,05 лв. /петстотин двадесет и четири лева и пет стотинки/**, представляваща обезщетението по чл.225 ал.1 КТ за периода от 14.05.2021 г. до 01.09.2021 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исквата молба - 10.06.2021г. до окончателното заплащане тази сума.

ОТХВЪРЛЯ иска на ИВ. ОГН. ИЛ., с ЕГН *****, против Общинско предприятие „Чистота“ гр. Мездра, с БУЛСТАТ: 0001933710300 за сумата над 524,05 лв.

/петстотин двадесет и четири лева и пет стотинки/ до сумата от 3093,31 лв. /три хиляди деветдесет и три лева и тридесет и една стотинки/, като погасени поради прихващане с изплатеното на основание чл.220, ал.1 от КТ обезщетение в размер 2568,26лева.

ОТХВЪРЛЯ иска на ИВ. ОГН. ИЛ., с ЕГН *****, против Общинско предприятие „Чистота“ гр. Мездра, с БУЛСТАТ: 0001933710300 за сумата над 3093,31 лв. /три хиляди деветдесет и три лева и тридесет и една стотинки/ до 5266,98 лв. /пет хиляди двеста шестдесет и шест лева и деветдесет и осем/, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА ИВ. ОГН. ИЛ., с ЕГН *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на Общинско предприятие „Чистота“ гр. Мездра, с БУЛСТАТ: 0001933710300, сумата от 375,00 лв. /триста седемдесет и пет лева / - съдебни разноски за адвокатско възнаграждение, съразмерно отхвърлената част от исковете.

ОСЪЖДА Общинско предприятие „Чистота“ гр. Мездра, с БУЛСТАТ: 0001933710300, да заплати в полза на МРС държавна такса в размер на **150.00лв./**сто и петдесет лева/

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред ВрОС в двуседмичен срок от съобщението до страните.

Препис от настоящето решение да се връчи на страните по делото, заедно със съобщението за постановяването му на основание чл. 7, ал. 2 от ГПК.

Съдия при Районен съд – Мездра: _____